

ORDENACIÓ EPISCOPAL I PRESA DE POSSESSIÓ DE LA SEU DE GIRONA PER S.E.R MONS. OCTAVI VILÀ I MAYO

Eminentíssim senyors cardenals,
Excel·lentíssim senyors arquebisbes i bisbes,
Estimats sacerdots concelebrants
Excel·lentíssimes autoritats
Estimats germans i germanes en Crist

Com a representant de Sa Santedat, el papa Francesc, saludo amb afecte a tots els qui heu volgut participar en aquest important esdeveniment diocesà.

Evocant la successió episcopal en aquesta seu en comunió amb el Sant Pare recordem sa excel·lència Mons. Francesc Pardo i Artigas, per a qui demanem al Senyor que recompensi bondadós el seu diligent lliurament a l'Església que aquí peregrina.

Expresso també la gratitud del Papa a l'il·lustríssim administrador diocesà, Mn. Lluís Suñer i Roca, que s'ha donat a vosaltres durant dos anys, complint responsablement la tasca que li atorga el Dret, i preparant l'arribada d'aquest moment que ara ens aplega.

Estimat Mons. Octavi, donant una mirada a la llista successòria d'aquesta seu que comença amb sant Ponç i el seu successor sant Narcís al segle III-IV, es comprova que no és la primera vegada que el Papa confia aquesta seu a un abat. És evident que vós quedeu desvinculat de la vostra missió abacial, però, per al vostre exercici, vós aporteu dues coses essencials en un bisbe: l'ànima lliurada al Senyor i una paternitat dilatada, un cor de pare. Bé ho heu entès i sintetitzat en dir que "un bisbe és un home de pregària, d'anunci i de comunió". Així com un abat, si no té cor de pare, la comunitat no fa camí, no s'uneix, no es complementen els caràcters, creixen els dubtes, el zel amarg i les incomprendiments, així també a la diòcesi.

Com a bisbe, podeu continuar tenint clar el que diu sant Benet sobre l'abat, especialment quan l'amonesta a estimular la santedat, a servir, més que a manar, a preferir la misericòrdia fins al punt d'imitar Jacob, que caminava considerant les forces dels febles. I això sent en tot "docte en llei divina" (Cf RB 64). "M'he fet tot per a tots, per guanyar-ne alguns, sigui com sigui. I tot jo faig per causa de l'Evangelí" (1ª Corintis 9, 22-23), deia sant Pau.

Així ho vol Nostre Senyor Jesucrist, ser llum i guia a través del lliurament i de l'amor dels seus pastors, a qui confia la missió que havia rebut del pare que ens estima i cerca la salvació dels homes. Per això, ens diu el papa Francesc als bisbes, "tenim per donar-la, l'única riquesa que el món no es pot donar a si mateix: l'alegria de l'amor de Déu". Aquest amor fomenta i realitza la comunió de l'Església.

Tants homes i dones d'avui esperen el ministeri de qui els ofereixi la proximitat de Jesucrist, el Senyor, propiciant la trobada amb Ell, que dona goig i sentit a les seves vides. Amb l'auxili de la gràcia divina, comptant també amb la tasca dels necessaris col·laboradors, els preveres, i dels religiosos i els fidels laics compromesos activament amb la missió eclesial, els quals us expressen ara el goig i calorosa benvinguda, podreu portar a trobar-se amb el Senyor, les famílies, els joves, i tots els fidels. Així mateix, podreu portar el consol als impeditos i indigents, els pobres i als necessitats.

En assumir la tasca pastoral amb el lema episcopal “Praesis ut prodes” (presidir per servir) recordareu sempre aquell consell de sant Bernat al Summe Pontífex, el “servent dels servents de Déu”, doncs també des d’avui “presidiu per servir” aquesta Església particular. Amb tot, el sant abat de Claravall també té un altre consell: “Mira l’estrella, invoca Maria!”. Recolzat en la gràcia de Déu i no en les pròpies forces, comteu amb la proximitat i el suport maternal de la Mare de Déu, a qui supliquem que la vostra acció pastoral sigui molt fecunda, a qui supliquem que la vostra acció pastoral sigui molt fecunda per a la glòria de Déu.

Que el Senyor us beneeixi a tots.

Mons. Bernardito C. Auza,
Nunci apostòlic a Espanya i Andorra